

Týdenní téma: Krtek do autíčka sedá, řídit není žádná věda

Co mám dělat na červenou,
když se kolem auta ženou?
Na chodníku klidně stát,
do silnice nevbíhat.

A když svítí zelená,
co to asi znamená?
Malí jako velcí
mohou přejít silnici.

Oblast poznání

1/ Jako úvod do tématu nebo motivaci k rozhovoru či seznámení se značkami můžeme dětem přečíst pohádku <http://www.predskolaci.cz/o-neposlusnem-auticku/20128>.

Zopakujeme si, jaké známe dopravní prostředky, pojmenujeme, určíme, kde se pohybují (lodě-řeka, moře, letadlo-vzduch, vlak kolej atd). K čemu jsou jednotlivé dopravní prostředky určeny? (Přeprava cestujících, nákladu, práce na poli, na stavbě atd.) Používáme pojmy spojené s dopravou – chodník, silnice, přechod, parkoviště, semafory, značky, stezka pro cyklisty, pěší zóna, ale také chodec, řidič, cestující, cyklista, policista a další.

Na procházkách budeme pozorovat dopravní situace, dopravní signalizaci (semafory, značky, přechody atd), všimneme si dopravních značek, jejich barev, tvarů a představíme si základní značky, ukážeme si přechody a další značení na silnici. Hovoříme o tom, že všichni (chodci i řidiči) se musí řídit pravidly. Dokážeme některá z nich vymyslet? Jaká známe pravidla pro chodce v dopravě?

2/ Seznámíme se s prací dopravních policistů, řekneme si, jak policisty poznáme, přiblížíme si policejní signalizaci. V rámci seznámení s prací policie zmíníme práci dalších záchranných sborů – hasičů, záchranné služby.

3/ Zamyslíme se nad tím, jak se děti mají chovat jako účastníci silničního provozu. Musí dodržovat nějaká pravidla? Řešíme s dětmi nebezpečné situace, ptáme se na zásady bezpečnosti: jaká místa si vybíráme ke hře a proč? Proč si nehrájeme na frekventovaném chodníku nebo na silnici, jaká bezpečnostní pravidla dodržujeme při jízdě na kole nebo koloběžce atd, nezapomeneme zmínit ohleduplnost k ostatním. Opakujeme jim zásadu: "Dávám pozor na sebe, na ostatní, vidím věci kolem nás."

4/ Rozšiřujeme povědomí dětí o bezpečnostních pravidlech při cestách mimo domov, školku, o zásadách bezpečné chůze po chodníku (vždy vpravo, dívat se kolem sebe, vyhýbat se překážkám, dávat pozor na ostatní). Při přecházení silnice – pokud možno na přechodech pro chodce, řídíme se semaforem nebo se dobře rozhlížíme – doleva, doprava a znova doleva, uprostřed silnice se znovu pohledem vpravo přesvědčíme, že můžeme přecházet. Ukážeme si, jak se chodí po silnici bez chodníků – vlevo a proč – vidíme protijedoucí auta, ukážeme si bezpečnostní prvky chodců – odrazky).

5/ Opakujeme správné, ale také slušné chování v dopravních prostředcích i na zastávkách (chováme se tiše, ohleduplně, při nastupování necháme nejprve vystoupit cestující a teprve poté nastupujeme, pustíme sednout staré nebo nemocné lidi, nic neničíme, nešpiníme sedačky, nezanecháváme odpadky atd.). Snažíme se o prevenci sociálně patologických jevů a vytváříme pocit sounáležitosti s okolím.

6/ Musí dodržovat pravidla také spolucestující v autě? Jaká? (Pásy, klidné sezení, při výstupu se přesvědčit, zda je bezpečné otevřít dveře auta atd. Děti autosedačka, nesmí sedět vepredu, neotevírají dveře auta ani nerozpínají bezpečnostní pásy a nevystupují bez souhlasu dospělých).

7/ Ptáme se na to, jaký dopravní prostředek mohou používat děti (kolo) a za jakých podmínek – dohled dospělého, respektování pravidel, poslušnost, používání bezpečnostních prvků (zejména ochrana hlavy, odrazky), vysvětlíme význam cyklostezek.

Předmatematické představy

1/ Pravolevá orientace nejprve na vlastním těle – která ruka (noha, oko, ucho atd) je pravá, levá? Postupně upevňujeme orientaci na ploše (papír, stůl – vpravo dole atd – můžeme zkoušet kresbu podle diktátu). Na procházce zkoušíme určování směru (doprava, doleva, dopředu, dozadu).

2/ Řešíme labyrinty.

3/ Upevňujeme užívání předložek – před, za, vedle, mezi, hned za, hned před, nad, pod, příslovci k určení směru – rovně, doprava, doleva, dopředu, dozadu, nahoru, dolů.

Oblast řeči

1/ četba s porozuměním - např. z knížky „Pohádkový dědeček“ E. Petišky „Jak se auto předhánělo s vlakem“ nebo „O semaforu, který nechtěl cvičit“ nebo jakýkoli jiný příběh s tématikou cestování. Zkoušíme dějovou posloupnost.

2/ vybereme si říkanku, kterou se naučíme reprodukovat – můžeme doprovodit pohybem nebo rytmizací, např:

Vláček

Jede vláček plný hraček
do kopců i do zatáček.
Pohádkový rychlovlak
houká, syčí jako drak.

Jezdí vláček tam i zpět,
Vrátí se nám v pořádku?
Veze totiž na výlet
Zoologickou zahrádku.

Vlak

Vláček jede,
vláček houká,
do kopce se
zvolna souká.

Přednosta nám
salutuje,
vláček brzdí,
zastavuje.

Cyklista

Cyklista se rychle blíží,
zvládá cestu bez potíží.
Klikatá je jeho cesta,
míjí vesnice a města.

Krásná přilba zdobí hlavu,
není jenom pro parádu.
Pole, louky, černý les,
budem doma ještě dnes.

Auta, autíčka

Jedu ve svém autíčku,
vybírám si cestičku,
pořádně se rozhlížím,
do nikoho nevrážím.

Jede, jede autíčko,
svítí na něj sluníčko,
vrčí, troubí, zatačí,
kola se mu otáčí.

3/ vedeme děti ke kritickému myšlení, řešíme nebezpečné situace, hodnotíme chování hlavních hrdinů v příbězích, co měl hrdina udělat jinak, kdo se zachoval lépe atd, ptáme se, „Co by bylo, kdyby“.

4/ určujeme slova nadřazená (např. dopravní prostředky) a podřazená (např. tramvaj, auto, motorka)

5/ luštíme hádanky s tématem dopravních prostředků „myslím na dopravní prostředek, má dvě kola, má motor...“)

6/ je možné se podívat na pohádku „Krtek a autíčko“

<https://www.youtube.com/watch?v=sVBrRv8s2jQ&t=20s>

Rozvoj estetického vnímání

1/ Zkoušíme rytmizaci říkanek, hru na tělo a na jednoduché dětské hudební nástroje (ozvučná dřívka).

2/ Temperami malujeme dopravní prostředky, případně značky – dbáme na správnou práci s barvami, se štětcem, pečlivost a čistotu při práci, na úklid po činnosti.

3/ Trvá poslech zvuků v okolí (upozorníme děti například na zvukovou signalizaci pro nevidomé u semaforu).

Pohybové činnosti

1/ Zařadíme protahovací cviky, cvičení na stanovištích.

2/ Ve školce budeme hrát pohybové hry zaměřené na dopravu („na autíčka“, „na vlak“, „na píchlou pneumatiku“ a podobně).

3/ Trvá seznamování dětí se zdravým životním stylem. Pokud máme možnost, cvičíme venku – trénujeme výbušnou rychlosť – běh k cíli, obratnost – zdoláváme přírodní překážky, ale využíváme i průlezky – vždy dbáme na bezpečnost), vytrvalost – chůze v terénu, manipulační dovednosti – sportujeme s náčiním (používáme například míče různých velikostí – hod na cíl, chytání míče, vedení míče nohou, kopání, ale také švihadla a obruče – skákání, hrajeme kuželky atd). Pokud máme možnost, nabídneme jízdu na kole, koloběžce.

Pracovní činnosti

- 1/ Vytrháváme z papíru – zkusíme vytrhat tvar autička, nalepíme, dokreslíme detaily, pozadí.
(Případně zkusíme mozaiku z kousků papíru.)
- 2/ Vyrábíme prostorové předměty – dopravní značku nebo semafor, z různých krabiček můžeme vytvořit vlak, auto atd.
- 3/ Pracujeme v pracovním sešitě „Bezpečně do školy“.
- 4/ Společně stavíme ze stavebnic – silnice, kolej a jejich okolí, můžeme zkoušet umístit vytvořené dopravní značky.
- 6/ Upevňujeme hygienické návyky dětí.

Trvají dlouhodobé úkoly na pobyt venku:

Pozorujeme změny počasí a změny v přírodě. Jak se oblekáme? Kdy uvidíme první kvetoucí stromy, květiny, včely? Kytičky pojmenujeme. Posloucháme déšť, vítr, zpěv ptáků atd.

Vedeme děti k ohleduplnosti k přírodě.

V pracovních sešitech se hodí vypracovat:

„Matematika“ str 17

„Zdravá školka“ – str. 8, 9

Cokoli v časopise „Bezpečně do školy“

HRY NA ULICI

Druhý den ráno svítilo sluníčko a nebe bylo bez mráčku. Maminka měla ještě jeden den volna, a tak se všichni společně nasnídali. Potom začal Honzík vyzvídat: „Maminko, kam půjdeme dneska?“

„Dnes s vámi nikam nepůjdu, kluci. Musím práť, žehlit a uklízet. Musíte si vystačit sami.“

Niki s Honzíkem posmutněli. S maminkou si přece jen užili víc. „Jděte zase na dopravní hřiště,“ radila jim. „Tam si vyhrajete i beze mne.“ „Tam už to známe,“ mračil se Honzík. Pak ale dostal nápad. „Leda že bys nám dovolila vzít si koloběžku a kolo.“

„Když mi slibíte, že budete jezdit opravdu jenom na hřišti, tak vám to dovolím,“ řekla váhavě maminka a podívala se z Honzíka na Nikiho.

„Slibujeme, jenom na hřišti,“ kývali oba horlivě hlavami.

„Tak pojďte se mnou.“ Maminka odemkla garáž a vynesla ven malé dětské kolo a chromovanou koloběžku. Honzík popadl kolo a na Nikiho zbyla koloběžka.

„Chtěl bych taky kolo,“ řekl uraženě.

„Dvě kola nemáme,“ řekla maminka. „Budete se střídat. Chvíli bude jezdit na kole Honzík a chvíli ty. Počkejte, vezmete si oba na hlavu přilbu. Bude to bezpečnější. Beztak jezdíte jako blázni. Vrátila se zpátky do garáže a podala Honzíkovi jeho ochrannou cyklistickou přilbu a Nikimu přilbu, kterou měl Honzík na lyžování. „A nebudete tam dlouho, nachystám vám svačinu,“ dodala.

Kluci si upevnili přilby a zmizeli, jako když střelí do vrabců. Chvíli projížděli dopravní hřiště sem a tam. Teď už nebyli jen chodci, ale byli řidiči! Jenže řidič musí znát mnohem více předpisů než ten, kdo chodí pěšky. Když chtěli všechny ty předpisy a zákazy dodržet, museli pořád zastavovat. Tady byla přednost v jízdě, tam křižovatka, tu jednosměrka... Nikiho to přestalo bavit.

„Jedu pryč!“ zavolal a už ujízděl směrem do ulice vedoucí podél hřiště. „Panečku, tady to frčí,“ pochvaloval si a projížděl se po ulici sem a tam. Honzík se vylekal.

„Co to zase vyvádíš!“ křičel na něho. „Vrať se zpátky! Niki!“

V tu chvíli vyrazilo z vedlejší ulice auto. Niki vytřeštěl oči, odhodil koloběžku a skočil do příkopu. Zaskřípaly brzdy, ozvalo se chrupnutí a koloběžka skončila pod jeho koly.

„Kluku hloupý!“ zakřičel řidič.

Niki vykukoval z příkopu a leknutím ztratil řeč. Řidič vyskočil z auta a přiběhl k němu. „Nestalo se ti nic?“ ptal se úzkostlivě.

„A... asi ne,“ soukal se Niki nahoru.

„Tos měl teda štěstí,“ oddychl si řidič. „Ještě že máš na hlavě přilbu. Mohl ses při tom skoku pěkně uhodit do hlavy. Co tě to napadlo prohánět se po ulici? Copak nevíš, že se to nesmí? Od čeho je hříště?“

„Nezlobte se, já už to nikdy neudělám,“ špitnul Niki provinilým hlasem.

„To doufám. Ale tu koloběžku už nikdo nespraví,“ řekl řidič a vytáhl z pod auta na placičku rozjetou koloběžku. „Tak si pamatuj, co jsi slíbil,“ pohrozil zvednutým ukazovákem Nikimu a odjel.

„Tys tomu dal,“ mračil se Honzík. „Co teď řekneme mamince?“

„Ty za to nemůžeš, to já,“ řekl Niki a sklonil hlavu. Hrozně se styděl za to, co provedl, a chtělo se mu plakat. Pomalu se loudali domů.

„Proboha! Co se stalo?“ lekla se maminka, když viděla Nikoho s rozbitou koloběžkou v ruce. Niki se rozplakal a pověděl maminec, co provedl.

„Z té rozbité koloběžky si nic nedělej,“ řekla maminka. „Honzík na ní stejně nejezdí. Hlavně že se tobě nic nestalo.“

„To je pravda,“ moudře dodal Honzík. „Měl jsi štěstí. Teď si alespoň budeš pamatovat, že si na ulici nikdy nesmíš hrát!“

Odpověz na otázku:

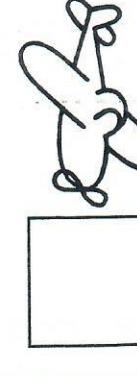
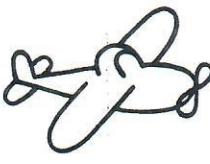
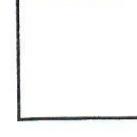
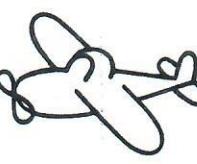
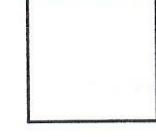
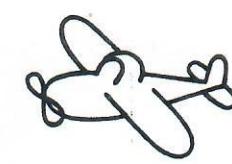
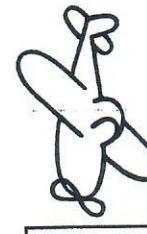
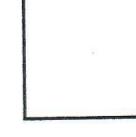
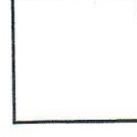
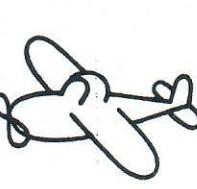
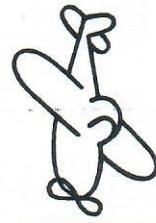
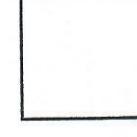
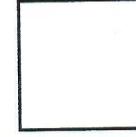
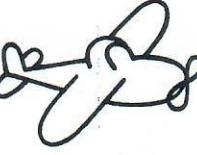
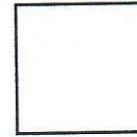
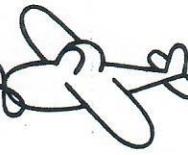
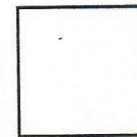
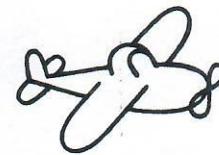
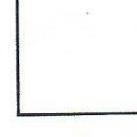
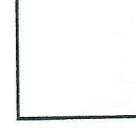
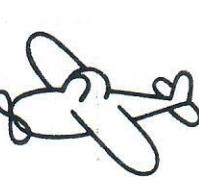
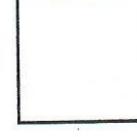
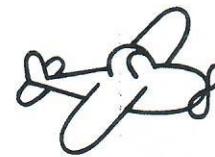
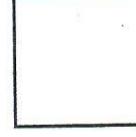
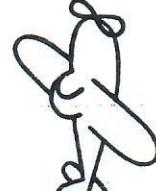
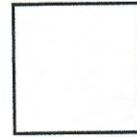
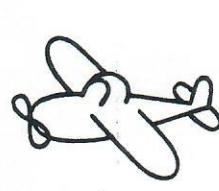
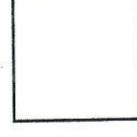
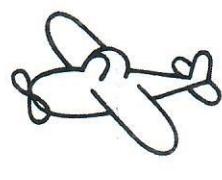
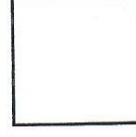
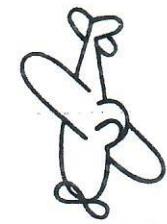
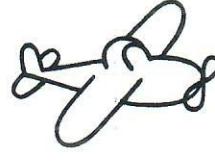
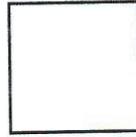
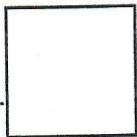
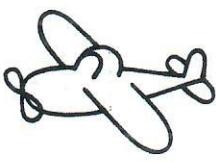
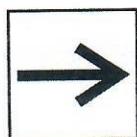
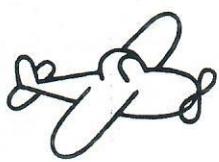
Mohou si děti hrát na ulici nebo na silnici?

Proč nesmí malé děti jezdit samy, bez doprovodu dospělých, po silnici nebo ulici na kole, koloběžce nebo tříkolce?

Proč je dobré mít při jízdě na kole nebo koloběžce ochrannou přilbu?

1, KTERÝM SMĚREM LETÍ LETADLO ? NAKRESLI ŠIPKU.

(2) DOKAŽEŠ SMĚR pojmenovat ?) - nahoru, dolů, doprava, doleva

1) VYBARVI OBRAŽEK, KDE JE STEJNÝ POČET TVARŮ, JAKO V OBRAŽKU NAHORE. A KOLIK TO JE?

